

Макарчук О.Г.

Национальный университет биоресурсов и природопользования

ВНЕДРЕНИЕ ПЕРЕДОВЫХ ТЕХНОЛОГИЙ УПРАВЛЕНИЯ КАК ЗАЛОГ ЭФФЕКТИВНОГО ВЕДЕНИЯ БИЗНЕСА

Аннотация

Исследованы стратегические технологии управления предприятием. Оценено преимущества их применения для эффективного ведения бизнеса и поиска комплексных решений задач, которые стоят перед менеджментом. Определено, что именно от выбора модели зависят полученные результаты деятельности предприятия.

Ключевые слова: передовые технологии управления, эффективность, модель, бизнес, деятельность.

Makarchuk O.G.

National University of Life and Environmental Sciences of Ukraine

INTRODUCE ADVANCED TECHNOLOGY MANAGEMENT AS THE KEY TO EFFECTIVE BUSINESS ACTIVITY

Summary

In the article studied strategic technology management. There are evaluated advantages of their use for effective business and finding integrated solutions of problems facing management. Determined, that results of the company will depend on the choice of model.

Keywords: advanced technologies of management, efficiency, model, business, activity.

УДК 005.53:504

АНАЛІЗ СЕРЕДОВИЩА ФОРМУВАННЯ ГОСПОДАРСЬКИХ РІШЕНЬ ПІДПРИЄМСТВАМИ ДОБУВНОЇ ПРОМИСЛОВОСТІ ТА РОЗРОБЛЕННЯ КАР'ЄРІВ

Марченко К.С.

Житомирський державний технологічний університет

У статті обґрунтовано необхідність врахування впливу середовища на прийняття рішень на етапі його формування. Проведено аналіз середовища формування господарських рішень підприємствами добувної промисловості та розроблення кар'єрів Житомирської області. Визначено основні проблеми та перспективи господарювання підприємств добувної промисловості та розроблення кар'єрів в контексті виявлених ризиків соціально-економічного розвитку регіону.

Ключові слова: аналіз, рішення, господарське рішення, середовище, зовнішнє середовище, формування господарського рішення

Постановка проблеми. Сучасне господарське рішення приймається в умовах дефіциту енергетичних та інших сировинних ресурсів, політичного та економічного впливу, постійно зростаючого рівня технологій, комп'ютеризації і інформатизації бізнесу й виробництва, зростання соціального навантаження на бізнес, зростаючого негативного впливу на довкілля.

Сучасні реалії господарювання диктують для підприємств ряд умов та обмежень. Розуміння того, що ефективність господарської діяльності підприємств значною мірою визначається інструментами, що використовуються для підготовки і реалізації рішень, їх сутністтю, характером, особливостями об'єкта управління й умовами функціонування останнього, дозволяє стверджувати й про необхідність достеменного аналізу середовища формування господарських рішень підприємствами. Відповідно, прийняті, з урахуванням результатів проведеного аналізу, рішення дозволять забезпечити високу результативність, через розуміння й врахування ключових тенденцій розвитку та перспектив конкретної галузі в регіоні чи країні в цілому. Тобто визначення особливостей господарювання в регіоні,

ситуації у виробничому комплексі, реальному секторі економіки та природокористуванні має стати вагомим аргументом при прийнятті рішень на етапі його розробки та вибору альтернативи.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Вивченням питань щодо середовища формування господарських рішень та факторів впливу на їх прийняття займалися такі вітчизняні та закордонні вчені як: Л.І. Донець, О.С. Дуброва, І.С. Іванова, С.М. Клименко, Н.С. Приймак, Н.В. Чорноморченко, А.А. Терехух, Ю.Н. Тронін, В.М. Ейтінгона, М.А. Кравець, Н.М. Панкратова, С.А. Жданов, Ю.Н. Лапигін та ін. Однак варто зазначити, що досить мало уваги приділялося практичним аспектам проведення аналізу середовища формування рішень (як управлінських, так і господарських) й визначенню оптимальних напрямів такого аналізу.

Мета статті. Основною метою статті є проведення аналізу середовища формування господарських рішень підприємствами добувної промисловості та розроблення кар'єрів Житомирської області.

Виклад основного матеріалу. Пропонуємо проводити аналіз середовища формування господарських рішень (на прикладі підприємств добувної

промисловості та розроблення кар'єрів Житомирщини) за наступними блоками: виробничий комплекс; реальний сектор економіки; природне середовище області та рівень його охорони.

Розглядаючи особливості розвитку виробничого комплексу області в контексті перспективи формування ефективного господарського рішення, відмітимо наступне. У 2014 році індекс промислової продукції порівняно з 2012 роком становив 107%, у тому числі у добувній промисловості і розробленні кар'єрів – 120,9%, у переробній промисловості – 101,5%, у постачанні електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря – 98,1% [1; 4], що є значно нижчим ніж за попередні роки. Така тенденція зумовлена спадом економіки по країні в цілому.

Вартий уваги той факт, що у 2014 році за темпами зростання промислового виробництва Житомирська область займає друге місце у загальнодержавному рейтингу (індекс виробництва промислової продукції по Україні у 2014 році склав 89,3%, що на 7,2 менше ніж у 2012 році) [1].

Цього ж року до промислових підприємств, які формують основне коло, входять 517 великих, середніх та вагомих за обсягами малих підприємств, з них 396 представників переробній промисловості та 48 – добувної промисловості та розроблення кар'єрів [1; 4; 5].

У добувній промисловості і розробленні кар'єрів у 2014 році порівняно з 2012 роком з основних видів продукції зріс випуск граніту необробленого або начерно обробленого (більше ніж утричі), гранул, щебню (каменю дробленого), крихти та порошок, що вказує на зростання обсягів господарювання (на 5,47%), мінералів інших (на 0,43%).

Серед інших перспективних видів діяльності регіону має місце наступна ситуація. За той же період підприємствами харчової галузі було випущено продукції майже на 30% більше ніж у 2012 році.

Ситуація, що склалась в текстильному виробництві, виробництві одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів характеризується негативною тенденцією, де обсяги продукції у 2014 році не досягли рівня 2012 року на 13,5%, що зумовлено скороченням виробництва шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів та обсягів у текстильному виробництві, й виробництві одягу.

Обсяги виготовлення виробів з деревини, виробництві паперу та поліграфічній діяльності обсяги продукції відносно 2012 року зменшилися на 16,7%. Це зумовлено скороченням обсягів обробленої деревини та виготовленні виробів із деревини та корка (на 33%).

У виробництві хімічних речовин і хімічної продукції обсяги перевищили рівень 2013 року на 13,7%.

Знизилась обсяги виробництва гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції (майже на 10% при порівнянні з 2012 роком), машинобудування (на 12%) тощо.

Крім того, у зв'язку зі складною політичною ситуацією окремі підприємства галузі втратили ринки збуту у Російській Федерації, зокрема акціонерні товариства «Прогрес», «Хіммаш», «Електровимірвач» та ряд підприємств добувної промисловості і розроблення кар'єрів [1; 4; 5].

За 2014 рік у порівнянні з 2012 роком обсяг реалізованої промислової продукції в області зріс на 31,2% і склав 21078,9 млн.грн. аналізуючи особливості реалізації промислової продукції за видами діяльності у 2012-2014 роках, зазначимо наступне. Тенденція до зростання обсягів реалізації за звітний період притаманна: добувній промисловості і розробленню кар'єрів (на 47% при порівнянні з 2012 роком); виробництв харчових продуктів, напоїв

і тютюнових виробів (на 48,7%); текстильному виробництву, виробництву одягу, шкіри, виробів зі шкіри та інших матеріалів (на 50% при порівнянні з 2012 роком); виробництву основних фармацевтичних продуктів і фармацевтичних препаратів (на 38,3%); виробництву гумових і пластмасових виробів, іншої неметалевої мінеральної продукції (на 31,25%); металургійному виробництву, виробництву готових металевих виробів (на 33,7%); виробництву меблів, іншої продукції; ремонт і монтаж машин і устаткування (на 31,7%); постачанню електроенергії, газу, пари та кондиційованого повітря (майже на 20%). Така ситуація вказує на перспективи ведення бізнесу майже за усіма видами діяльності в регіоні. При цьому при прийнятті господарських рішень варто звертати увагу на конкурентів, постачальників та насиченість відповідного ринку товаром-аналогом [1; 4; 5].

Визначаючи особливості забезпечення реального сектору економіки, варто окреслити наступне. За даними Департаменту економічного розвитку, торгівлі та міжнародного співробітництва Житомирської обласної державної адміністрації [1] у 2014 році в економіку Житомирщини іноземними інвесторами вкладено більше 12 млн. дол. США прямих інвестицій (на країни ЄС припадає 69%, на інші країни світу – 31%). Проведене дослідження показало, що інвестиції надходили з 53 країн світу, серед них: Кіпр, Нідерланди, Швейцарія, Російська Федерація, Італія, Польща та Віргінські острови, на які припадало 85,5% загального обсягу прямих іноземних інвестицій.

Зазначимо, що у 2014 році інвестиційно привабливими були підприємства з виробництва іншої неметалевої мінеральної продукції, виробництво харчових продуктів, напоїв і тютюнових виробів, постачання електроенергії, газу, пари такондиційованого повітря підприємства добувної промисловості і розроблення кар'єрів, виготовлення виробів з деревини, виробництво паперу та поліграфічна діяльність.

Важливим є той факт, що упродовж останніх років продовжувалась робота щодо пошуку нових і розвитку існуючих міжрегіональних зв'язків, а також активне просування вітчизняної продукції на закордонні ринки, нарощуючи обсяги зовнішньоторговельних операцій. Обсяг експорту товарів за звітний період становив 599,4 млн. дол. США, імпорту – 255 млн. дол. США. При цьому порівняно з 2012 роком обсяг експорту зріс на 8%, імпорту – зменшився на 28,1%. Зовнішньоторговельні операції підприємства Житомирщини здійснювались з партнерами зі 103 країн світу [1; 4; 5].

У товарній структурі експорту лідерами є деревина і вироби з неї (18,4%), мінеральні продукти (17,5%), продукти рослинного походження (14,3%).

У структурі імпорту лівова частка (15,2%) припадала на полімерні матеріали, пластмаси та вироби з них, на машини, обладнання та механізми (14,6%), на текстильні матеріали та текстильні вироби (14%).

Задля належного забезпечення необхідними ресурсами поточних виробничих потреб підприємство використовує різні джерела. В даному контексті нас цікавлять зовнішні джерела, а саме залучення різнострокових банківських кредитів, лізинг, емітування боргових зобов'язань. Банківська система Житомирської області представлена 16 філіями та більш ніж 336 відділеннями, серед них філії АТ Ощадний банк, ЖОД Райффайзен Банк Аваль, Житомирське РУ ПриватБанк, філія АТ Укрексімбанк та філія Промінвестбанк та інші. Банки – юридичні особи на території області – відсутні.

Тож за результатами 2014 року банківська система області отримала позитивний фінансовий результат у сумі 38,9 млн. грн., що на 9,7% менше ніж у 2013 році та значно краще ніж у 2012 році, де більше частина банківських установ, що діяли в області були збитковими [1; 4; 5].

З початку 2014 року кредитно – інвестиційний портфель банківських установ області зріс на 558 млн. грн. – до 4 338,4 млн. грн. Збільшення залишків відбулося за рахунок курсової переоцінки кредитів наданих в іноземній валюті, залишки зросли на 742 млн. грн. – до 2156 млн. грн., в національній валюті залишки зменшилися на 184 млн. грн. – до 2182 млн. грн. [1; 4].

Протягом 2014 року банківськими установами області надано кредитів на суму 3,8 млрд. грн., що на 23% менше відповідного періоду 2012 року. Суб'єкти господарювання отримали 3 млрд. грн., що на 24,4% менше, ніж у 2012 році [1; 4; 5].

Невтішним є той факт, що у 2014 році у Переліку діючих в Україні лізингових компаній, де можна отримати у лізінг обладнання чи устаткування жодне підприємство області не зазначене.

В сучасних умовах господарювання великий вплив на формування господарських рішень має природне середовище та мотивація до його охорони, оскільки саме наявність природних ресурсів на території є головною умовою розміщення продуктивних сил у будь-якому регіоні. Відповідно, їх структура та розміри запасів прямо впливають на економічний потенціал регіону.

Багатий сировинний потенціал області дає можливість говорити про добувну промисловість, як про перспективну і таку, що відіграє значну роль як у промисловості, так і в економіці Житомирського регіону в цілому.

За статистичними даними в 2013 році підприємствами, організаціями, установами області за забруднення навколишнього природного середовища до природоохоронних фондів всіх рівнів сплачено 11964,9 тис. грн. (з них: екологічний податок – 9388,7 тис. грн.; збір за забруднення – 77,9 тис. грн.; інші надходження до фондів – 2498,3 тис. грн.), що майже у 4 рази більше ніж у 2012 році [3].

Нова філософія ведення бізнесу передбачає використання дієвих економічних важелів у процесі управління діяльністю підприємств, що базуються на збалансуванні економіко-екологічних та соціальних інтересів, оскільки погіршення стану довкілля, насамперед, відбувається через надмірний антропогенний вплив господарської діяльності, спрямований на прискорення темпів та збільшення обсягів використання природних ресурсів з метою задоволення постійно зростаючих потреб суспільства.

Розглянемо докладніше екосередовище формування рішень суб'єктами господарювання Житомирщини та підприємствами добувної промисловості та розроблення кар'єрів зокрема у розрізі аналізу стану водних та земельних ресурсів, атмосферного повітря та поводження з відходами.

Загальна площа земель водного фонду Житомирської області становить 129,5 тис. га, або 4,3% всієї території. Це, насамперед, природні водотоки (7,3 тис. га), штучні водотоки (20,1 тис. га), озера й замкнуті водойми (0,7 тис. га), ставки (16 тис. га) та штучні водосховища (4 тис. га). Досить великі площі знаходяться під болотами та заболоченими землями (62,8 % земель водного фонду), що переважають на півночі області [3].

У 2013 році загальне використання води становить 158,1 млн. м³, що на 7,8 млн. м³ менше, ніж у 2011 році. На потреби виробництв використано

майже 50 млн. м³ води, що, за рахунок спаду виробництва серед промислових підприємств, на 9,9% менше за 2011 рік. На господарсько-питні потреби використано 25,54 млн. м³ води, що лише на 5,3% менше за 2011 рік [2; 3].

Серед основних екологічних проблем використання водних ресурсів області було визначено забруднення поверхневих вод скидами стічних вод господарюючих систем і комунально-побутовими стічними водами. Варто зазначити, що в поверхневій водій області відводиться майже 160 млн. м³ зворотних вод, серед них 4 млн. м³ – забруднені. Причиною такого забруднення лишаються несанкціоновані скиди неочищених та недостатньо очищених комунально-побутових і промислових стічних вод. Зауважимо, що на даний час в області експлуатуються 133 комплекси очисних споруд, потужністю, яка неспроможна повністю очистити забруднені зворотні відходи, через фізичну спрацьованість технологічного обладнання та трубопроводів.

Житомирська область багата на земельні та лісові ресурси, що слугувало причиною визначення її аграрно-сировинної спеціалізації. Земельний фонд Житомирщини становить 2982,7 тис. га, в складі якого 1511 тис. га земель сільськогосподарського призначення, 1122,7 тис. га лісів і лісовкритих земель, 260,2 тис. га інших земель та земель, що заходяться в природному стані (болота, озера, ріки тощо) та 88,8 тис. га забудованих земель [2].

Земельні ресурси області внаслідок антропогенного впливу та впливу сил природи піддаються ерозії, підкисленню, забрудненню, підтопленню, що порушує процес стабілізації екологічної ситуації того чи іншого регіону.

Аналізуючи стан забруднення земельних ресурсів Житомирщини, варто звернути увагу на основного їх забруднювача радіоактивні речовини, які потрапили під час аварії на ЧАЕС та неутилізовані хімічні засоби захисту рослин. В області нараховується 1417,7 тис. га земель, які забруднені радіонуклідами (майже 48% від загальної території області або ж 145 населених пунктів, віднесених до зон радіоактивного забруднення). Основними забруднювачами є Cs¹³⁷ та Sr⁹⁰ [3].

В Житомирській області нараховується 9,6 тис. га порушених земель, 3,3 тис. га – відпрацьованих та лише 0,009 тис. га – рекультивованих. Серед земель сільськогосподарського призначення майже 40 тис. га потребують консервації через деградацію та малопродуктивність. Вище зазначене дозволяє зробити висновок про те, що сучасний стан використання земельних ресурсів Житомирщини не відповідає вимогам раціонального природоорієнтованого використання.

До основних джерел забруднення атмосфери в результаті забезпечення життєдіяльності і ведення господарської діяльності людини області належать теплове та енергетичне устаткування, промислові підприємства, сільське господарство та всі види транспорту.

Упродовж 2011–2013 рр. у цілому по регіону, що досліджується, спостерігалася тенденція щодо збільшення викидів шкідливих речовин в атмосферу як стаціонарними, так і пересувними джерелами забруднення. Так, зокрема, у 2013 р. порівняно із 2011 збільшилось викидів майже на 2%, що у звітному році склало 88,45 тис. т. Головною причиною такої тенденції стало зростання забруднення атмосферного повітря пересувними джерелами, що зумовлене, на сам перед, збільшенням кількості автотранспортних засобів, а також експлуатацією парку зношених автомобілів та автобусів, низькою

якістю паливно-мастильних матеріалів й відсутністю контролю за цим з боку відповідних органів влади [2; 3].

Основними забруднювачами атмосферного повітря області є підприємства міст Бердичева, Новоград-Волинського, Житомира, Малина, Коростеня, Овруцького та Попільнянського районів. В інших районах області ситуація є більш стабільною – спостерігається тенденція до зниження рівня викидів.

Незважаючи на існуючі фінансово-економічні складнощі, підприємства області продовжують впроваджувати повітряноохоронні заходи.

Розвиток суспільства і зростання споживання всіх видів ресурсів загострює проблему поводження з відходами та ставить її до ряду найгостріших проблем сучасності. За статистичними даними [2; 3] станом на 01.01.2014 р. в області було утворено 673,252 тис. т. відходів I-IV класів небезпеки, що на 17,6% більше ніж у 2012 році, з них майже 90% – це відходи IV класу небезпеки, а саме: відходи виробництва продуктів харчових і напоїв, відходи видобування корисних копалин, відходи виробництва продукції лісового господарства та лісозаготівлі, відходи виробництва продукції сільського господарства й мисливства тощо.

Що стосується токсичних промислових відходів, то має місце наступна ситуація. Через відсутність в області полігонів по їх захороненню, такі відходи складаються на спеціально обладнаних майданчиках підприємств. Станом на 2013 рік на них накопичено 7,1 млн т. відходів (I-IV класу небезпеки), з яких 53,3 тис. т відноситься до I-III класу небезпеки. Актуальною для області є проблема знешкодження токсичних відходів – непридатних до застосування хімічних засобів захисту рослин. На сьогодні в області налічується більше 420 т непридатних або заборожених до використання пестицидів, які зберігаються у 161 складському приміщенні (122 з яких знаходиться у незадовільному стані) [1; 2].

Серйозною проблемою в питаннях поводження з відходами є приведення в безпечний екологічний стан міських звалищ побутових відходів. Об'єкти розміщення твердих побутових відходів в переважній більшості експлуатуються з порушенням екологічних та санітарних вимог: не дотримуються технологічні вимоги складування відходів, відсутні спостережні свердловини за змінами у стані підзем-

них вод, не дотримані розміри санітарно-захисних зон. Як наслідок 130 вони спричиняють інтенсивне забруднення ґрунтів, поверхневих і підземних вод та атмосферного повітря. Не можна оминати і проблеми щодо утилізації відходів гірничодобувної, металургійної, енергетичної та інших галузей промисловості регіону [1; 2; 3].

Висновки і пропозиції. Проведене дослідження дозволило нам виявити наступні ризики соціально-економічного розвитку регіону: воєнно-політична ситуація в державі; нестабільність валютного курсу й висока вартість кредитного ресурсу; висока відсоткова ставка за кредитами, що породжує пасивне кредитування; нестабільність й суперечливість законодавчої бази, що регулює інвестування капіталу; недосконалість законодавчої бази, нормативних актів України відповідно до норм ЄС; недостатня підтримка та стимулювання пріоритетних сфер економіки, інвестиційних проектів за рахунок коштів держави; відсутність спеціального режиму інвестиційної діяльності на територіях області, постраждалих від наслідків аварії на ЧАЕС; переважання в структурі експорту сировинних товарів, що мають незначну частку доданої вартості; низька конкурентоспроможність окремих видів експортної продукції виробничо – технічного призначення та товарів широкого вжитку; здорожчання імпортової сировини; висока енерго- та матеріаломісткість виготовленої продукції; зростання обсягів утворення та накопичення побутових і промислових відходів; забруднення поверхневих вод області скидами неочищених та недостатньо очищених стічних вод тощо [1; 3; 4; 5].

Основними проблеми розвитку підприємств добувної промисловості та розроблення кар'єрів Житомирщини можна вважати високу вартість енергетичних ресурсів, зростання вартості транспортних витрат, втрату ринків збуту серед закордонних споживачів, високий рівень зношеності виробничих фондів. У зв'язку з цим, на нашу думку, саме визначення, шляхом аналізу середовища, сили впливу окремих факторів й їх врахування дозволить прийняти якісне та вчасне господарське рішення, яке своєю ефективністю стане запорукою успішної господарської діяльності підприємства, що вирішить всі окреслені проблеми й передбачить виникнення нових.

Список літератури:

1. Аналітична інформація про економічний і соціальний розвиток Житомирської області за 2014 рік / За ред. В.М. Градівського. – Ж.: Департамент економічного розвитку, торгівлі та міжнародного співробітництва облдержадміністрації, 2015. – 131 с.
2. Довкілля Житомирщини: статистичний збірник / За ред. Г.А. Пашинської. – Ж.: Головне управління статистики у Житомирській області, 2014. – 253 с.
3. Регіональна доповідь про стан навколишнього природного середовища Житомирської області у 2013 році [Електронний ресурс]. – Джерело доступу: <http://www.menr.gov.ua/index.php/dopovodi/regionalni/1124-rehionalni-dopovidi-pro-stan-navkolyshnoho-pryrodnoho-seredovyshcha-u-2013-rotsi>
4. Статистична інформація Головного управління статистики у Житомирській області [Електронний ресурс]. – Джерело доступу: <http://www.zt.ukrstat.gov.ua/>
5. Статистичний щорічник Житомирської області за 2013 рік За ред. Г.А. Пашинської. – Ж.: Головне управління статистики у Житомирській області, 2014. – 455 с.

Марченко Е.С.

Житомирский государственный технологический университет

АНАЛИЗ СРЕДЫ ФОРМИРОВАНИЯ ХОЗЯЙСТВЕННЫХ РЕШЕНИЙ ПРЕДПРИЯТИЯМИ ДОБЫВАЮЩЕЙ ПРОМЫШЛЕННОСТИ И РАЗРАБОТКИ КАРЬЕРОВ

Аннотация

В статье обоснована необходимость учета влияния среды на принятие решений на этапе его формирования. Проведен анализ среды формирования хозяйственных решений предприятиями добывающей промышленности и разработки карьеров Житомирской области. Определены основные проблемы и перспективы хозяйствования предприятий добывающей промышленности и разработки карьеров в контексте выявленных рисков социально-экономического развития региона.

Ключевые слова: анализ, решение, хозяйственное решение, среда, внешняя среда, формирование хозяйственного решения.

Marchenko K.S.

Zhytomyr State Technological University

ENVIRONMENT ANALYSIS OF ECONOMIC SOLUTIONS FORMATION AT MINING AND QUARRY EXTRACTION ENTERPRISES

Summary

The article shows the necessity to consider the environmental impact on decision-making at the stage of its formation. The author made the environment analysis of economic solutions formation in extractive industry and quarries extraction in the Zhytomyr region. The article determines the main problems and prospects of extractive industry and quarries extraction development by way of risks identification in socio-economic development of the region.

Keywords: analysis, solution, business solution, environment, external environment, economic solutions formation.

УДК 339.138

ДОСЛІДЖЕННЯ СТАНУ ФУНКЦІОНАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ УПРАВЛІННЯ ІННОВАЦІЙНОЮ ДІЯЛЬНІСТЮ НА ПІДПРИЄМСТВАХ АВІАБУДУВАННЯ

Навроцька Т.А.

Національний транспортний університет

Особливе значення для підвищення рівня функціонального забезпечення управління інноваційною діяльністю підприємств авіабудування набувають функції ціле покладання та планування інноваційної діяльності. Процес розробки інноваційно-інвестиційного проекту необхідно для здійснення багатопільового проектування для комплексного та взаємопов'язаного вирішення завдань створення як самої інновації, так і матеріально-технічних засобів, технологій і інших складових, що мають забезпечувати впровадження інновацій та дозволяють уникати додаткових витрат на їх розробку і виробництво, а також дасть можливість зменшити існуючі ризики від реалізації інновацій як в середині самого підприємства так і за його межами на ринку.

Ключові слова: інновації, інноваційно-інвестиційний проект, інноваційна діяльність, управління, підприємства, авіабудування.

Постановка проблеми. Сутність цієї функції управління полягає в забезпеченні обов'язкового виконання запланованих завдань з метою втілення затвердженої стратегії розвитку компанії. Для цього необхідно з'ясувати кількість та структуру можливих та необхідних ресурсів, виконавців, розподілити функції між виконавцями, скоординувати роботу кожного із них в часі, налагодити кооперацію учасників та систему їх мотивації, забезпечити контроль та обмін інформацією між ними таке інше. Визначення перспективних завдань здійснюється шляхом дотримання відповідності організаційної структури компанії вимогам виконавців, характером взаємозв'язків між окремими елементами цієї структури, розробкою відповідних регламентів і процесів функціонування цієї структури.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблеми теорії та практики управління підприємствами машинобудування дістали достатньо великої уваги в наукових працях вітчизняних та закордонних вчених, багато із них присвячені дослідженням в сфері проблем управління інноваційною діяльністю. Серед інших слід відзначити праці Балабанової Л.В., [1]. Панов А.І., [2]. Парсяк В.Н., [3]. Петерс Т.Дж. [4] та багатьох інших.

Мета статті. Розробка організаційно-економічного механізму функціонального забезпечення системи управління інноваційною діяльністю підприємств авіабудування.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дослідження стану функціонального забезпечення управління інноваційною діяльністю на підприємств